

نزای : (اللهم إني أعوذ بك من العجز والكسل، والبخل والهَرَم، (وَعَذَابِ الْقَبْرِ)

له زهیدی کوری ئه رقه مه وه -ره زای خوای لیبت- ده لیت: پیغمبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده یفه رموو (له نزایه کیدا): «اللهم إني أعوذ بك من العجز والكسل، والبخل والهَرَم، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللهم أت نفسي تقواها، وَرَكَّهَا أنت خير من زكاها، أنت وليها ومولاها، اللهم إني أعوذ بك من علم لا ينفع؛ ومن قلب لا يخشع، ومن نفس لا تشيع؛ ومن دعوة لا يُستجاب لها)*». * (واته: خودایه؛ من په نات پیده گرم له بی دهسه لاتی وتهمه لی وترسنوکی وره زیلی وپیری وسزای گوړ، خودایه؛ ویستی خو پاراستن له تاوان ببه خشه به ناخ ودهروونم، وپاک وخواوینی بکه ره وه له ویستی تاوان وخرایه کردن چونکه تو باشترین که سیت که خواوینی بکه یته وه، خویه؛ تو سه ریبه شتیار وخواهونی ناخ ودهروونمی، خویه؛ من په نات پیده گرم له زانستی که سوودی نه بی، وله دلک که (له تو نه ترسیت، و له نفس ودهروونیک که تیر نه بی، و له پارانه وه یه که وه لام نه دریتته وه

[صه حیه] [موسلم گنراو به تیه وه]

په ناگرتن له په رسته کانی دل ونا بیته نه جامد ریت بو جگه له خوای گه وره، و بی دهسه لاتی وتهمه لی (العجز والكسل) دوو هاوړین به رده وام پیکه وهن رنگر دهن له گه بیشتن به خیر وچاکه له دنیا ودواړوژدا، دهنه هو ی لاواری ویده سه لاتی وپشتگو پخستن، نه گه ر ته مه لیه که به هو ی کاری مرو فقه که وه بیته نه مه پی دهووتریت (ته مه لی: الکسل). و نه گه ر پرنگره که له نه جامدانی چاکه له دهره وه ی دهسه لاتی مرو فقه که بیته وتوانای له سر نه جامدانی نه بیته نه مه پی دهووتریت (بی دهسه لاتی: العجز). (ره زیلی: البخل): بریته له گرتنه وه ی مال وسامان ونه به خشینی له رنکای خپرو چاکه و سوودی مرو فقه کاند، ره زیلی وا له مرو فقه ده کات که پاره وسامان کو بکاته وه وله خه زینه دا هه لیگریت وله و رنکایانه دا خه رچی نه کات که خودا فه رمانی پیکردوه. (پربوون: الهَرَم): مه به ست نه وه یه کاتیک مرو فقه ده گاته لاوازترین قوناعی ته مه نی وه یزی نامینیت، وتوانای بیرکردنه وه و یادکردنه وه ی لاواز ده بیته، وهیمه ت وپیداگیری له سر نه جامدانی کرده وه ی چاکه لاواز ده بیته، بو په ناتوانیت وه کو پویست خیر وچاکه ی دنیا ودواړوژ به ده ست بهینیت، خوای گه وره ده فه رمویت: {وَمَنْ تَعَمَّرَهُ نَكَسْنُهُ فِي لَخْلِقٍ أَفَلَا يَعْلَمُونَ} {یس: 68} واته: {وه ته مه نی هه رکه سیک دریت بکه ین لاشه ی لاواز و ناته واو ده که ین ده ی نایا ژیر نابن؟}. (سزای گوړ: عَذَابِ الْقَبْرِ): و نه مه سزایه کی هه فه، نه هلی سونه وجه ماعت کوکن له سر نه وه ی سزای ناو گوړ بوونی هه یه چونکه ده که کانی قورنان وسونه ت نامازه یان بو ی کردوه، خوای گه وره ده فه رمویت: {وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرَزَخُ إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ} [المؤمنون: 100] واته: {و له پینشانه وه به رزه خیک (ژبانی ناو گوړ) هه یه تا نه و روژه ی زیندوو ده کړنه وه}، گوړ یان باخیکه له باخه کانی به هه شت یان چالیکه له چاله کانی دوزه خ، بو په سونه ته مرو فقه په نا به خوای گه وره بگریته له سزای گوړ له هه موو نو پرتکدا، نه میس به هو ی ترسناکی ومه زنی نه و سزایه. (خودایه؛ ویستی خو پاراستن له تاوان ببه خشه به ناخ ودهروونم: اللهم أت نفسي تقواها): وانا خودایه ویستی نه جامدانی فه رمانه کان ودوورکه وتنه وه له نه هی لیکراوه کان ببه خشه به نه فسی من، ووترپاوه: (ته قوادری: خو پاراستن) لپره دا به رامبه ر به تاوان وخرایه کاری باسکراوه هه ره وه کو خوای گه وره ده فه رمویت: {قَالَ هَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا} [الشمس: 8]، واته: {نینجا رنکای (چه وت وخراب) و(چاک وخواپه رستیشی) پینشاند}. (پاک وخواوینی بکه ره وه له ویستی تاوان وخرایه کردن چونکه تو باشترین که سیت که خواوینی بکه یته وه: وَرَكَّهَا أنت خير من زكاها): وانا له تاوان وگونا هه کان وشته پیسه وچه وته کان پاک بکه ره وه، که س ناتوانیت پاک بکاته وه جگه له تو نه بیته نه ی په روه ردا گارمان. (خویه؛ تو سه ریبه شتیار وخواهونی ناخ ودهروونمی: أنت وليها ومولاها): وانا تو نه فسی من سه رده خه ی وکاروباره کانه بو ناسان ده که یته وچیه چیته ده که یته چونکه تو خواهونی نه و نه فسه یته ونیعمه ته رشتوو به سه رمد که نه فسه ت پیم به خشوو. (خویه؛ من په نات پیده گرم: اللهم إني أعوذ بك): وانا داوای پاراستن له تو ده کم. (له زانستی که سوودی نه بیته: من علم لا ينفع): وانا زانستی که سوودی نه بیته،

یان که سیک زانستی شهرعی هه بیئت وکردهوهی پئ ئەنجام نەدات بۆیه دەبیئت به بەلگهیهک له دژی له پرۆژی قیامهتدا، پیغمهبر-صلی الله علیه وسلم- دهفهرموپت: (والقرآن حجة لك أو عليك) [رواه مسلم] واته: (قورئان بهلگهیه بۆ تۆ، یان له دژی تۆ)، وئهو زانستهی که سوودی نییه نابیتته هۆی جوانبوونی رهوشت له ناخدا بۆیه کردهوه چاکهکان ئەنجام نادات له پروکهشدا وپاداشتی دهست ناکهوپت. (وله دلیک که له تۆ نهترسیت:ومن قلب لا یخشیع): واتا له خودا نهترسیت وخشوعی تیدا نهبیئت له کاتی زیکر کردن وگوپگرتن له قورئان، ئەمهش دلی رهقه، داواکراوه که ئەم جوړه دله خشوعی تیدا بیئت بۆ پهروهردگاری وکراوه بیئت بۆ مهبهستی، ودهبیئت ئەو دله ئاماده بیئت بۆئهووه نور ورۆشنایی تیبجیت، ئەگەر دل بهم شیویه نهبیئت ئەوا دلیکی رهقه، وپیویسته بهنده پهنا به خوای گهوره بگریت لهم دله، خوای گهوره دهفهرموپت: {أَقْمِنَ سَرَاحَ لِّلَّهِ صَدْرُهُ لِّلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ قَوْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ} [الزمر: 22] واته: {دهی ئایا که سیک خودا سینهی گوشاد کردوووه بۆ ئیسلام و ئەو له سههر ریتبازی پرووناکی پهروهردگاریتی (وهک که سیکه دلی رهق بوویئت له ئاست ئیسلام) جا سزا و له ناوچوون بۆ ئەوانهی دلیان رهقه له ئاست (قورئان) وپادی خوادا}. (وله نهفس ودهروونیک که تیر نهبیئت: ونفس لا تشیع): بههۆی پهیوهست بوونی بهم دونیا کورته، وتهماح وههلهکردن وهیوا خواستن به هیوای دوورهکانی داهاتوو. (وله پارانهوهیهک که وهلام نهدریتهوه: ومن دعوة لا یستجاب): واتا پهنا دهگرم به خوای گهوره به هۆکارهکانی وهلام نهदानهوهی نزاکانم، بههۆی تورهیی خوای گهوره، چونکه وهلام نهदानهوهی نزاکان نیشانهوهی رهتکردنهوهی نزاکاره؛ ئەمیش تهنها خودا دهیزانیئت، به پیچهوانهی نزای ئیماندارهوه که وهلامدهدریتهوه له دونیادا، یان بهلا وناخۆشییهکی لئ دوور دهخریتهوه، یان سزایهکی ناو گۆر یان قیامهتی له سههر لادهدریئت، نزای ئیماندار هه رگیز نافهوتیبت به پیچهوانهی نزای کافرهکانهوه، خوای گهوره دهفهرموپت: {وَمَا دُعَاؤُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِیْ ضَلٰلٍ} [غافر: 50] واته: {بیگومان پارانهوهی بیباوهران وون دهبی و {بیسووده

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5878>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

